

Proti usnesením připouští se rekurs, k jehož podání je lhůta 15 dnů (§§ 35. a 36.). I po uplynutí lhůty lze z určitých důvodů uvedených v § 36. ještě rekurs podat. Rekursy podávají se u soudu první stolice a byly-li podány u vyšší stolice, z moci úřední musí býti postoupeny soudu první stolice (§ 38.), tudíž nevrací se, jako se stávalo dosud. Může-li soud první stolice rekursu vyhovět bez újmy pro některého účastníka, může tak učiniti, a nepředkládá se pak rekurs vyšší stolici. (§ 39.). Nove reperta lze v rekursu uváděti. (§ 40.).

Důležité jest ustanovení § 45. o tom, že i soud první stolice z rozhodnutí druhé stolice učiniti může opatření, aby usnesení druhé stolice bylo zadrženo a věc předložena k rozhodnutí nejvyššího soudu. Přípustno jest to tenkrát, jedná-li se o osoby požívající zvláštní zákonné ochrany a vzešla-li by této osobě nenahraditelná újma. (§ 45.). Dovolací rekurs jest možný bylo-li usnesení první stolice vyšším soudem změněno nebo zrušeno (§ 46.). Nejvyšší soud může uložit stěžovateli nebo jeho právnímu zástupci trest pro svévoli, podle ustanovení zákona o řízení sporném. (§ 47.).

Účastníci mohou nahlížeti do spisů kromě protokolů o poradách a hlasování a mohou si dáti poříditi jejich opisy a výpisy. Jiné osoby mohou nahlížeti do spisů a vyžádati si opisy jen se svolením účastníků. Nesvolí-li účastníci může předseda soudu dovoliti to třetí osobě jen osvědčila-li právní nebo vědecký zájem. (§ 50.).

Je patrné, že vládní osnova upravuje pouze všeobecné řízení ve věcech nesporných, kdežto předpisy zvláštní, zejména úprava řízení pozůstalostního bude upravena později až budou položeny jednotné základy práva hmotného novým občanským zákoníkem. (Důvodová zpráva.)

Všeobecný kompetenční předpis, jak naznačen jest v §u 2., dosud scházel. Smluvená příslušnost jako v řízení sporném možna není. Dřívější § 8. v císařském patentu výslovně pravil, že »písemná podání není třeba dáti sepisovati advokátem«. Tento předpis byl vynechán, poněvadž v řízení nesporném rozumí se sám sebou a kdo může býti právním zástupcem v nesporných věcech z povolání, ustanovují řád advokátní a notářský. Pro nesporné řízení nepřijímá se ustanovení o právu chudých. Podle důvodové zprávy zatížení advokátů a notářů bezplatným zastupováním a obhajováním jest už samo sebou velmi značné a nelze jim nové břímě ukládati.

Vládní návrh jest skutečně vzorný, přihlíží svědomitě jak k právu dosud platnému, tak k praxi a theorii, která o jednotlivých otázkách v nesporném řízení pojednává. Jest si jen přát, aby zákonodárny sbory přijaly návrh pokud možno beze změn a umožnily tak jednotné upravení otázek spadajících do všeobecné části nesporného řízení pro celou republiku.

Dr. V. S.

Důležité rozhodnutí pro notáře.

Zletilí dědicové předložili pozůstalostnímu soudu, kterým jest okresní soud civilní pro Prahu—Jih v Praze XII., pozůstalostní výkazy, a žádali, aby pozůstalost byla jim na základě místopřísežného přiznání jmění odevzdána.

Soud žádosti dědiců vyhověl, vydal však usnesení, kterým poukázal notáře co soudního komisaře, aby projednání pozůstalosti prozkoumal.

Hrubé jmění činí . . . . . 8,275.000 Kč
Čisté jmění pak . . . . . 8,125.000 Kč.

Proti tomuto usnesení dědicové svými právními zástupci podali rozklad resp. stížnost.

Pozůstalostní soud rozkladu nevyhověl a vydal usnesení, že na přezkoumání projednání pozůstalosti notářem co soudním komisařem se trvá »neboť soud zdejší zastává názor, že jest oprávněn, kdykoliv sezná, že pozůstalost jejíž písemné projednání přihlášeným dědicům bylo povoleno, jest značně obsáhlá a i komplikovaná, dáti takovou pozůstalost notáři jako soudnímu komisaři k prozkoumání, zda projednání pozůstalosti odpovídá zákonu.«

Krajský soud civilní v Praze jako soud rekursní stížnost dědiců usnesením ze dne 28./1. 1931 č. j. R II. 22/31 zamítl a opatření pozůstalostního soudu potvrdil s následujícím odůvodněním.

Stěžovatelé mají za to, že pozůstalostní soud není oprávněn spisy, předložené dědicům ve smyslu 3. odst. § 29 pat. o nesp. řiz., dáti notářem prozkoumati, a domáhají se toho, aby opatření, jímž pozůstalostní soud spisy zaslal notáři jako soudnímu komisaři k prozkoumání projednání pozůstalosti, bylo zrušeno jako zákonem neodůvodněné. Stížnost opodstatněna není. Není zákonného předpisu, který by zapovídal takového opatření. Z 3. odstavce § 29 pat. o nesp. řiz. správnost názoru stěžovatelů dovoditi se nedá. Ustanovením, že soud, nevyhovují-li spisy stranami předložené, může je dáti sepsati notářem, není tím nic změněno na ustanovení §u 183 not. řádu z 21. 5. 1855 č. 94 ř. z., na které v 1. odst. § 29 pat. o nesp. řiz. se poukazuje, a dle něhož notářům jako soudním komisařům mohou býti svěřeny v pozůstalostním řízení potřebné úkony, při nichž nejde o soudní rozhodnutí. Dle toho není nepřipustno přenést na notáře jako soudního komisaře, aby prozkoumal výsledek projednání pozůstalosti, provedeného stranami samotnými, by i za spolupůsobení advokátů, zejména jde-li o pozůstalost velmi značného rozsahu.

Opatření naříkané neodporuje intencím výnosu min. sprav. z 22./12. 1923 č. 58.865/23, a oprávněnost jeho odůvodněna je obsáhlostí pozůstalostních spisů.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9195.)

Je-li ve stanovách společenstva, že člen pozbývá členství ve společenstvu, když svým jednáním ohrožuje zájmy společenstva a že o vyloučení takového člena rozhoduje valná hromada, jest vyloučený člen oprávněn domáhati se žalobou zjištění neplatnosti svého vyloučení ze společenstva.

(Rozh. ze dne 20. září 1929, R II. 240/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9200.)

Exekuce na základě říšskoněmeckého exekučního titulu. Není-li z rozsudku přiloženého k exekučnímu návrhu patrné, že německý rozsudečný soud byl příslušný podle československého práva, bylo na vymáhající straně, by přiložila aspoň žalobu uplatňující důvod příslušnosti podle předpisu shodného s předpisy zdejší jurisdikční normy.

(Rozh. ze dne 25. září 1929, R I. 704/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9206.)

Právo dáti nájemníku výpověď v obvyklých výpovědních lhůtách, anebo podle nájemní smlouvy přísluší za nucené správy i majiteli domu, dle-li se tak za souhlasu nuceného správce v zájmu nucené správy. Lhostejno, že souhlas

nuceného správce nebyl prokázán hned při podání výpovědi, nýbrž až za sporu do vynesení rozsudku prvního soudu.

(Rozh. ze dne 25. září 1929, Rv II. 600/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9282.)

Tím, že byla pozůstalost dědicům odevzdána, přestala být právní osobností. Byla-li pozůstalost odevzdána a nedošlo-li k rozdělení podstaty a dědicové vedou dále obchodní podnik do pozůstalosti patřivší na společný účet, stávají se veřejnými společníky podle čl. 85 obch. zák. Žalobu jest řídití na firmu veřejné obchodní společnosti, trebas má společnost trvatí jen po omezenou dobu až do ujednání dohody o rozdělení pozůstalostního jmění.

Stačí, stane-li se doručení obsilek a jiných podání pro veřejnou obchodní společnost k ruce některého ze společníků oprávněných k zastupování, aniž by záleželo na tom, zda společník může sám, či jen kolektivně s jiným zastupovati společnost. Nedostaví-li se pak k nařízenému roku osoby oprávněné k zastupování společnosti před soudem, nejde o zmatečnost podle § 477 čís. 4 nebo čís. 5 c. ř. s.

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9430.)

Opětovné splnění dotační povinnosti nemůže být žádáno, i když dcera obdržené věno, trebas i náhodou ztratila nebo se podruhé provdala. Nedostala-li však věna vůbec, může je požadovati i při druhém sňatku. Totéž platí o výbavě. V tom, že nárok na výbavu nebyl ihned vznesen, nelze spatřovati vzdání se nároku. Výbavou může býtí jen bytové zařízení dané do vlastnictví oprávněného; nestačí poskytnutí předmětů zařízení jen k užívání.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1929, R I. 864/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9407.)

Nelze vyhověti návrhu by byl prvopis stanov akciové společnosti, zařazený do knihy příloh obchodního rejstříku, z knihy příloh vyňat, společnosti vrácen a do knihy příloh byl zařazen dodatečně předložený ověřený opis stanov.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1929, R I. 913/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9360.)

Při výpočtu povinného dílu zletilého nepominutelného dědice není úkolem nesporného soudece, by pečoval o zjištění nebo o zajištění povinného dílu. Svěprávní nepominutelní dědici jsou v pozůstalostním řízení omezeni na práva podle §§ 784, 804 a 812 obč. zák. Svěprávní nepominutelného dědice jest odkázati s návrhem, by mu byl vypočten povinný díl, na pořad práva.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1929, R I. 833/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9423.)

Návrhu spoluvlastníka, by byla vymazána poznámka zá- kazu zcizení a zavazení jeho spoluvlastnického podílu, nelze vyhověti, není-li v knihovně žádosti prokázáno svolení spoluvlastníků. Svolení výmazu lze se domoci sporem proti těm, kdož, nemajíce práva brániti se výmazu, odepírají vydání výmazné prohlášení.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1929, R I. 873/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9352.)

Notář jest oprávněn k žalobě o zjištění (§ 228 c. ř. s.), že jest žalovaný povinen zaplatiti honorář, popřel-li žalovaný nárok notáře i co do výše a je-li sporné, kdo jest honorář povinen zaplatiti.

Předseda dozorčí rady společnosti s r. o., jenž požádal notáře, by se k vůli osvědčení průběhu a obsahu jednání dostavil na valnou hromadu společnosti, ručí na notářův honorář. Lhostejno, že společnost neodporovala tomu, že byl notář k valné hromadě přibrán a osvědčil její průběh a že se notář obrátil o zaplacení honoráře nejprve na společnost.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1929, Rv I. 3/29.)

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9372.)

Odevzdací listina jest povahy deklaratorní. Nemůže býtí podkladem exekuce na vydání pozůstalostních věcí ani proti dědici ani proti třetím osobám. Dědice nelze po vydání odevzdací listiny uvéstí z úřadu v držbu pozůstalostního jmění, jež jest v moci někoho jiného. Po vydání odevzdací listiny není pozůstalostní soud oprávněn disponovati věcí, třebaže jí pojal do soupisu. Jest na dědici, by se domáhal pořadem práva vydání věcí, náležejících prý do pozůstalosti na tom, kdo je má v rukou.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1929, R I. 857/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 94/12.)

Převzetí dluhu není darováním, i když se stalo bez úplaty. Není třeba určitosti převzatého dluhu, stačí jeho určitelnost. Slib věna v mezích dotační povinnosti není darovacím slibem.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1929, Rv I. 98/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soud civ. čís. 9409.)

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z. K zápisu výmazu likvidační firmy společenstva není třeba svolení berní správy ve smyslu § 8 zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 ř. zák.

Fuse společenstva jest zvláštním způsobem jeho zrušení usnesením společenstva. Má-li společenstvo splynouti s jiným, jest se předem usnésti na jeho zrušení a na likvidaci.

Společenstvo, vstoupivší do likvidace, nemůže se již usnášeti na odvolání zrušení a likvidace společenstva.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1929, R I. 647/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9386.)

Jest poukázati na pořad práva dědice ze závěti, zanechal-li zůstavitel závěť, prohlášenou protokolárně na soudě, již však odvolal písemným prohlášením formálně bezvadným a co do pravosti nepopřeným. Prohlášení, jímž se poslední pořízení odvolává, nevyžaduje, by byla zachována táž forma, jako při pořízení jež se odvolává.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1929, R II. 335/29.)

*

Ujednání na čas projednání pozůstalosti, že budou po tuto dobu firmu zastupovati a znamenati správcově pozůstalosti kolektivně, bylo prodlouženo dědici fakticky tím, že si dali pozůstalost odevzdati nedílně před rozdělením pozůstalostní podstaty. Trebas dohoda tato nebyla zapsána do obchodního rejstříku, platí na venek proti třetím osobám, jež o ní nabyly vědomosti.

(Rozh. ze dne 18. října 1929, R I. 697/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9252.)

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z.). Odvolání dosavadního a ustanovení nového jednatele není změnou společenské smouvy. K platnosti usnesení valné hromady, jímž byl jednatel odvolán, stačí prostá většina hlasů. Opověď, již ohlášeno k rejstříku odvolání jednatele, netrpí formální vadou proto, že nebyla podepsána odvolaným jednatelem.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, R I. 753/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9249.)

Pozůstalostnímu věřiteli nepřísluší právo k rekursu do usnesení pozůstalostního soudu o odevzdání pozůstalosti, leč že by šlo o odevzdání pozůstalosti jure crediti.

(Rozh. ze dne 5. října 1929, R II. 283/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9248.)

Odevzdání pozůstalosti právem věřitelským. (Jure crediti) podle § 73 nesp. řízení.

Předlužená pozůstalost může býtí ponechána třetí osobě proti závazku, vyplatiti věřitelům kvotu odpovídající hodno-

tě pozůstalosti, jen se souhlasem všech věřitelů a se svolením přejímatelovým. Pohledávky, mající přednostní právo v úpadku, mají je i při odevzdání pozůstalosti právem věřitelským. Přípustnost odvdání pozůstalosti právem věřitelským závisí nejen na výši pozůstalosti, nýbrž i na osobních poměrech zůstavitelových. Nedojde-li k souhlasu všech věřitelů, jest prohlásiti úpadek na prodlouženou pozůstalost.

(Rozh. ze dne 5. října 1929, R II. 243/29.)

(Uveřejněno: sb. neiv. soudu civ. čís. 9379.)

Byl-li nepominutelný dědic obdařen v poslední vůli jen odkazem a přihlásil-li se, popřev platnost závěti, k dědictví ze zákona výmínečně, nevzdal se tím ještě, byv poukázán podle § 126 nesp. říz. na pořad práva, nároku na povinný díl a neztratil tím ani vlastnost nepominutelného dědice a jest i nadále oprávněn domáhati se oddělení jmění podle § 812 obč. zák. Dědic jest oprávněn odvrátiti oddělení jmění zajištěním navrhovatele. Povolení oddělení jmění jest zrušiti, byl-li věřitel uspokojen nebo zajištěn.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1929, R I. 751, 752/29.)

(Uveřejněno: sb. neiv. soudu civ. čís. 9363.)

Pokud na základě ujednání dlužníka s třetí osobou, jímž této vyhrazeno vlastnické právo k předmětům vyrobeným dlužníkem ze suroviny dodané za určitých podmínek třetí osobou, nemůže se třetí osoba domáhati nepřipustnosti exekuce na vyrobené předměty.

Výhrada vlastnictví třetí osoby k předmětům vyrobeným dlužníkem ze suroviny dodané třetí osobou nemůže se týkati předmětů, jež byly dlužníkem vyrobeny až po ujednání o výhradě vlastnictví.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1929, Rv I. 1921/28.)

(Uveřejněno: sb. neiv. soudu civ. čís. 9380.)

Pod pojem věna nespadá výbava, totiž to, čeho se dostane manželce při sňatku pro její vlastní potřebu, nebo pro první zařízení domácnosti. Nelze přihlídnouti k tomu, co matka nebo někdo jiný vydal na náklady svatby.

Povinnost zříditi dceři věno stíhá oba rodiče v pořadí, jak jsou povinni vyživovati a zaopatřovati děti.

Při vyřízení žádosti o zřízení věna jest zkoumati, zda dcera měla dostatečné jmění na zřízení věna v čase sňatku, a pak-li je tehdy neměla, jaké jmění měli rodiče v čase, kdy zažádala o zřízení věna. Nelze přihlídnouti k tomu, zda dcera mezi podáním žádosti o vyřízení věna a rozhodnutím o ní nabyla nějakého jmění a nelze hleděti ani k příjmům otcovým v čase rozhodnutí o žádosti o zřízení věna.

Na rodičích nelze žádati, by na zřízení věna obětovali celé jmění neb by ohrozili vlastní výživu nebo výživu své rodiny, nebo rozvrátili své hospodářské poměry.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1929, R I. 877/29.)

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věcech finančních.

4760.

Poplatek nemovitostní: Movité věci, které byly prodány zároveň s realitou, tvoří příslušenství této nemovitosti ve smyslu § 294 o. z. o., jestliže byly prodávajícím určeny k trvalému užívání nemovitosti jako věci hlavní a v tomto spojení prodány a jestliže nový vlastník je kupoval také za tím účelem, aby sloužily k užívání koupené reality.

(Nález ze 24. dubna 1929 č. 8027.)

Prejudikatura: Boh. F. 90/19, 428/19, 428/21, 1030/22, 1475/23 a 2020/24.

4780.

Daň přepychová — z obratu: Vrátili-li podle vzájemné dohody kupec zboží prodávající a tento kupci úplatu, není tu úplatná dodávka podle § 1 zák. č. 268/1923.

(Nález ze dne 4. května 1929 č. 8.528.)

4788.

Daň dědická: Dohodne-li se část dědiců ve příčině jejich nápadů, lze dědické dani podrobiti jen tu část jmění dohodou nabytého, která nepřesahuje součet pozůstalostního jmění, dohodnutším se dědicům napadlého (§ 14 odst. 4 cís. nař. 278/15). (Nález ze dne 7. května 1929 č. 13.876/28.)

4910.

Poplatek ze smlouvy nájemní (pachtovní): V případě, kdy ve smlouvě nájemní (pachtovní) byla smluvena jednak určitá doba trvání smlouvy a vedle toho ještě další trvání smlouvy na dobu neurčitou, dlužno podle § 2 zák. č. 76/1921 jako úplatu, která jest podle tohoto ustanovení základem poplatku, vzítí úplatu za smlouvenou dobu určitou, s připočtením úplaty za dobu neurčitou, t. j. za dobu skutečného trvání smlouvy, nejméně však za 3 léta.

(Nález ze dne 16. září 1929 č. 17.598/26.)

Prejudikatura: Boh. F. 2606/25 a 4150/28.

4911.

Poplatek z uznání dluhu: Zavázali-li se v postupní listině o pohledávce z tržové smlouvy postoupení dlužníci hraditi cessionáři útraty dalšího postupu pohledávky (s cessionáře), kterýto závazek nebyl obsažen v dotčené smlouvě tržové, jest ve smyslu první věty § 35 popl. zák. dán podklad, aby z listiny té byl také vyměřen poplatek z uznání dluhu.

(Nález ze dne 16. září 1929 č. 612/27.)

5070.

Poplatek listinný (ze zřízení hypotéky): Listina o zřízení zástavního práva na nemovitostech podléhá poplatku podle § A 3 popl. zák. a dle §§ 44 a 21 téhož zákona nastává právo státu na poplatek v tom okamžiku, kdy byla listina ta sepsána, při čemž jest nerozhodno, že k realizaci dotyčného směnečného úvěru a ke vkladu zástavního práva pro tento úvěr později nedošlo.

(Nález ze dne 12. prosince 1929 č. 23.336/27.)

Prejudikatura: Boh. F. 2042/24.

5089.

Poplatky soudní: Podání o zápis nebo výmaz členů představenstva akciové společnosti podléhá poplatku podle saz. pol. 16 lit. d) č. 5 sazby poplatků soudních (č. 123/22 Sb.), i jde-li o zápis nebo výmaz při závodě pobočném.

(Nález ze dne 9. ledna 1930 č. 5920/28.)

Prejudikatura: Boh. F. 4003/27, srovn. Boh. F. 99/19.

5118.

Poplatky soudní: Podání o zápis změny společenské smlouvy akciové společnosti do obchodního rejstříku pobočného závodu, která byla již do obchodního rejstříku hlavního závodu zapsána, jest podrobena poplatku podle saz. pol. č. 16 lit. d) č. 4 sazby soud. popl. č. 1923/1922, zůstane-li předmět zápisu v mezích čl. 214 a 210 odst. 2 a 3 o. z.

(Nález ze dne 24. ledna 1930 č. 919.)

Prejudikatura: Boh. F. 99/19, 5054/29 a 5055/29.

5075.

Daň činžovní: Úplatu, která se platí majiteli domu za přenechání domovní zdi k umístění reklamní tabule, jest pokládati za výnos, podléhající domovní dani činžovní (historické země).

(Nález ze dne 17. prosince 1929 č. 19. 643/27.)

5122.

Poplatek z uznání dluhu: Prohlášení postoupeného dlužníka v postupní listině, že v rámci kaucovní hypotéky určité výše vznikla věřiteli proti němu skutečná pohledávka v téže výši, podléhá jako uznání dluhu poplatku podle saz. pol. 19/101 I A n. popl. zák.

(Nález ze dne 29. ledna 1930 č. 102/29.)

5213.

Poplatek nemovitostní — osvobození: Osvobození od poplatku jak podle odst. 1, tak i podle odst. 2 § 53 zák. č. 44/1927 jest omezeno na převody staveb dokončených.

(Nález ze dne 14. března 1930, č. 4039.)